

[Berlau]

sindvis af gymnasieelever protesterer imod, at man nedlægger deres gymnasier, og det i virkeligheden kun medfører, at Folketinget vedtager en dagsorden, som viser sig at være lige så indholdsløs, som det blev forudsagt under debatten? Jeg tænker på den dagsorden, Folketinget vedtog i forbindelse med diskussionen om at bede Københavns Kommune og specielt Socialdemokraterne om at tænke sig om endnu en gang. Det var fuldstændig virkningsløst at gøre noget sådant.

Demokratiet er stadig væk kun noget, der bliver luftet ved festlige lejligheder. Specielt omkring grundlovsdag og lignende hiver man den slags ting frem, og man roser hinanden for, at vi lever i et sandt og sundt demokrati. Men alle, som bare har stukket snuden den mindste smule ind i, hvordan sådan noget fungerer, ved, at det er en hul løgn: det fungerer ikke. Tværtimod vil man allerede fra starten af i sin tilværelse blive udsat for en mangel på demokrati.

Hvis der skal være nogen som helst fornuft i det, der bliver sagt, skal tingene jo rent faktisk fungere sådan, som hr. Behnke sagde det. Han sagde det godt nok lidt nedladende: »Skal de nu have kontorer og skrivemaskiner?« og lignende, og der skulle stilles penge til rådighed. Ja, det er det, det drejer sig om. Hvis man skal have et demokrati til at fungere, også i forhold til gymnasier og for den sags skyld også til de tekniske skoler, ja, så skal der både sættes penge og maskinpark, og hvad ved jeg, af, for at det skal fungere.

Der er jo ikke noget i vejen, når det drejer sig om folketingsmedlemmerne; så kan man godt have et stort kammer heroppe på toppen, skrivemaskiner og teknik, og hvad der ellers er brug for, og så kan man få fingrene ned i lommen og sørge for, at der bliver skaffet de fornødne faciliteter, så demokratiet kan fungere. Men når det drejer sig om befolkningen, har man jo en noget anden holdning til det.

Jeg hører også til blandt dem, der har benyttet en del af min ungdom til at gubbe mig op og ned ad skrupske forstandere på forskellige både gymnasier og tekniske skoler, og jeg har et forfængeligt håb om, at vi en dag når en situation, hvor disse hertugers magt og indflydelse bliver decimeret på en sådan måde, at der vil være mulighed for eleverne til på stedet at sætte ham stolen for døren, for så vidt han går over gevind. For det er jo sådan set det, det drejer sig om.

Hvis forholdet var sådan, at man kunne opføre sig fornuftigt fra rektors, fra skoleledelsens og for den sags skyld fra en række læreres side ude på skolerne, så havde man jo ikke problemet med folk, som synes, at det hele foregår så udemokratisk.

Vi er positive over for dette forslag. Vi vil give det nogle bemærkninger. Vi vil snakke med folk ude på uddannelsesinstitutionerne om det for måske at nå frem til en omformulering af det, således at det kan komme til at virke reelt og fornuftigt.

Og så synes jeg, at det er godt, at Socialdemokratiet gør afbigt for sin lidt kedelige optræden i København ved at fremsætte forslag om en demokratisering af elevrådene på skolerne.

Pernille Forchhammer (S):

Jeg vil gerne starte med at takke ordføreren for Socialistisk Folkeparti og ordføreren for Fælles Kurs for deres positive tilkendegivelse over for dette beslutningsforslag.

Så vil jeg sige til hr. Ole Vig Jensen fra De Radikale, at jeg glæder mig meget til i udvalgsarbejdet at finde ud af, hvad det egentlig var, hr. Ole Vig Jensen mente. For som hr. Aage Frandsen siger, så kan der siges mange smukke ord om demokrati, og det er der så sandelig også blevet fra denne talerstol i dag. Men når det drejer sig om at nå resultater, når det drejer sig om at føre disse intentioner og disse smukke ord ud i livet, er det, ligesom om det kniber med viljen fra forskellige partiers side. Derfor glæder jeg mig meget til udvalgsarbejdet, også med hr. Ole Vig Jensen.

Til undervisningsministeren vil jeg sige – og dér vil jeg godt have lov at være en lille smule fræk, når nu undervisningsministeren påstår, at to af Folketingets yngste medlemmer er forældede – og spørge undervisningsministeren, hvem det er, der er forældet, når man trækker 20 år gamle eksempler frem. Jeg mindes også en tidligere uddannelsespolitisk debat herinde, hvor jeg blev skudt i skoene, hvad man havde sagt i 1975. Hvem er det så, der er forældet?

Jeg vil gerne sige til undervisningsministeren, at jeg er bekendt med, at der er sendt bekendtgørelser ud. Jeg har lige hørt lidt om, hvad de indeholder, og jeg har også haft lejlighed til at skimme dem igennem, og jeg vil indrømme, at der er tale om et skridt på vejen, men jeg mener bestemt ikke, at det skridt er stort nok.